

Střední škola Oselce má budoucnost

Z téhle návštěvy jsem měl opravdu dobrý pocit. Krásný barokní zámek s kaplí, ve které se ocitnete doslova v jiném světě, obory, které jinde v Plzeňském kraji nenajdete, úcta k tradicím, ale i nové technologie, krásné ročníkové práce či každoročně vzrůstající zájem o studium. To je Střední škola Oselce, která má další pracoviště středoškolské výuky také v Blovicích. A co víc, rozhodně zde nevyučují jen budoucí kováře a truhláře, jak je všeobecně známo. Věděli jste, že si zde můžete nechat opravit například i vlastní automobil? O historii, současnosti, ale i budoucnosti školy jsem si povídal s novým ředitelem, Mgr. Zdeňkem Tauchenem.



Představte se nám, prosím, krátce...

V této škole, dříve učilišti, pracuji od roku 1988. Nastoupil jsem jako mistr odborného výcviku, od roku 1998 jsem krátce působil jako vrchní mistr, od roku 2000 jako zástupce ředitele pro praktické vyučování, od 1. července 2017 jsem byl jmenován ředitelem. Bydlím v Horažďovicích, jsem ženatý, mezi mé záliby patří myslivost a příroda.

Představte nám, prosím, krátce Střední školu Oselce, v současné době jedinou střední školu na území Mikroregionu Nepomucko.

Škola v této budově působí od 50. let, předtím byl zámek na základě Benešových dekretů zestátněn. Původně se ale jednalo o zemědělské učiliště. Dnes jsme Krajským zařízením, máme 10 oborů, od příštího školního roku chceme otevřít nový obor v Blovicích – „Farmářské práce“ a nový obor v Oselcích „Umělecký kovář – tříletý“ (který nyní nabízíme jen čtyřletý s maturitou). Pokud by například studenti během času zjistili, že na maturitu jejich schopnosti nestačí, mohou přestoupit právě na tento tříletý umělecký obor. Anebo naopak: když se jim bude dařit, mohou přestoupit z tříletého oboru na čtyřletý a získat i maturitní vysvědčení. O tuto kombinaci jsem dlouhodobě usiloval. Další obory jsou například: Opravář zemědělských strojů, Mechanik opravář motorových vozidel (automechanik), Potravinářská výroba, Truhlář či Umělecké zpracování dřeva či kovů.

V roce 1998 jsme se spojili s učilištěm v Blovicích, hlavní sídlo je v Oselcích, ale v Blovicích funguje několik oborů a Základní škola internátní (pouze pro handikepované děti). Unikátní jsou rovněž některé naše obory, které nabízíme opět jako jediní v Plzeňském kraji. Aktuálně máme kolem 250 žáků, počet oproti loňskému roku vzrostl, za což jsme velice rádi. Nabízíme v Oselcích i v Blovicích ubytování, stravování, výuku autoškoly, získání svářečského průkazu apod. Celkový počet pracovníků je na všech třech pracovištích zhruba 57. Více informací najdou zájemci na www.stredniskolaoselce.cz.

Sám jste kdysi tuto školu absolvoval. Jak se za tu dobu změnil způsob výuky, at již teorie či praxe a jsou to podle vás změny k lepšímu?

Způsob výuky se velmi změnil. Školství musí držet krok s vývojem společnosti a školy by proto měly na potřeby veřejnosti a trhu vzdělávání adekvátně reagovat. Dnes je digitalizace průmyslu, dnešní společnost vůbec netuší, kam tento vývoj půjde. Na školení zatím trochu v nadsázce mluví o tom, že budou lidem do mozků implantovány čipy, na které se budou nahrávat naše vědomosti.

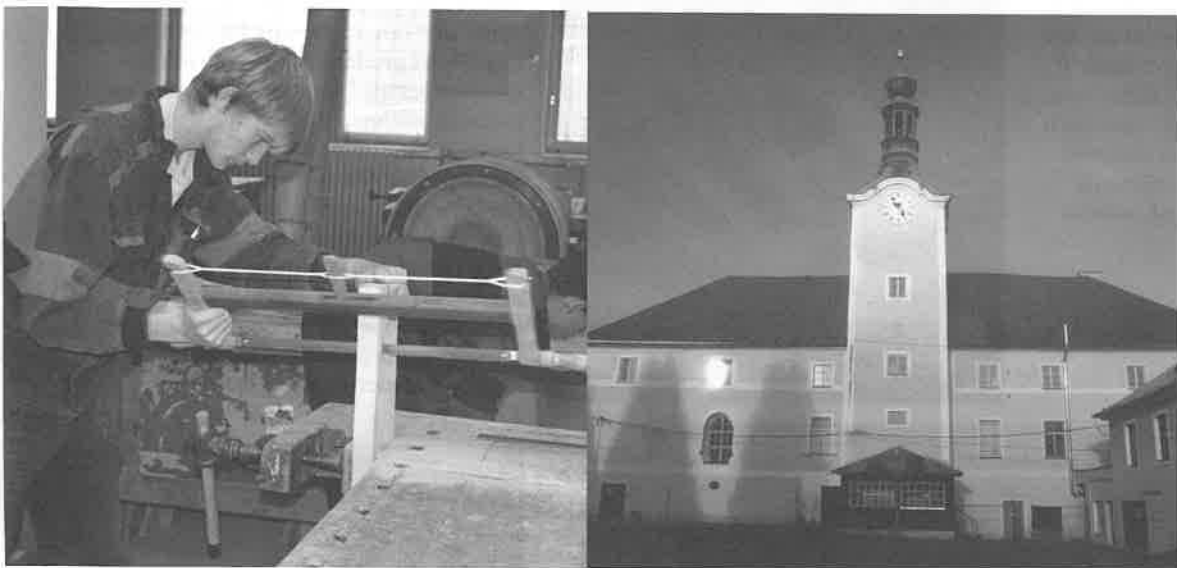
Postupy výroby se na naší škole neustále přizpůsobují novým trendům, ale zároveň přitom ctíme původní tradice. Dle požadavků do výuky vkládáme nové prvky, například povrchové úpravy apod. Jiné je také složení materiálů, výuka na CNC strojích, studenti se setkají například i s vypalovacím laserem. Exkurze ve výrobních podnicích doplňují jejich přehled o studovaných oborech.

S jakými vizemi jste ředitelskou funkci převzal, je něco, co byste chtěl změnit nebo dělat lépe?

To je velmi složitá otázka. Budeme se samozřejmě snažit vyhovět trendům, nabízet veřejnosti znalosti, které jsou smysluplně využitelné pro praxi. Rád bych zavedl nové umělecké obory, které by prostory zámku umožnily přeměnit do uměleckého centra s výukou. Nabídku oborů bychom rádi více rozšířili i ve škole v Blovicích, která má větší dopravní obslužnost. Dalším úkolem je aktivnější zapojení široké veřejnosti do aktivit školy, ať už formou aktivní či pasivní.

Ještě u nás platí přísloví „Zlaté české ručičky“, nebo už spíše to, co často slyším od starších generací, že je dnešní mládež k ničemu?

Rozhodně bych neřekl, že je mládež k ničemu, takhle to není. V některých případech nedokážeme děti dostatečně motivovat. Za našeho mládí neexistoval internet, chytré telefony, doma se více pracovalo, rodiny jinak fungovaly. Děti jsou ale pořád stejné, jen jsou zasazené do jiné doby a působí na ně jiné vlivy, než působily



na nás. Procento těch šikovných je mezi nimi pořád stejné, akorát je potřeba je lépe podchytit a zaujmout.

Vzpomenete si na nějaká díla studentů, na která může být škola obzvláště hrdá?

Dělali jsme několik darů až na Ministerstvo pro vzácné hosty a delegace, kované plastiky či truhlářské výrobky v naprosto profesionální kvalitě či truhlářské práce. Jednou z nejlépe hodnocených prací je naše křížová cesta na vrch Anděla Strážce v Sušici. Pyšní jsme také na to, co studenti jsou schopni zhotovit v rámci maturitní práce, která je rozložena do 10 pracovních dnů. Mnoho ukázek je dodnes vystaveno v prostorách školy, ale i na různých výstavách, např. v Klatovech, v Klenčí či v Rodném domě Aug. Němejce v Nepomuku.

Realizovali jste několik desítek projektů mezinárodní spolupráce. Jaký projekt měl dle vašeho názoru obzvláště smysl a proč?

V rámci programu Erasmus jsme jezdili do Francie, v rámci programu Erasmus+ jsme byli v Itálii, tento projekt poběží dále. Během třítydenních stáží v Itálii kolem Milána, kde je hodně truhlářských firem, naši studenti vidí nové technologie a postupy. Seznámí se také s životem v jiných koutech Evropy. Do Francie pak jezdili zase kováři, vyráběli se tam různé altánky, zahradní prvky, můstek přes potok...

Zabývá se škola také výukou dospělých, rekvalifikačními kurzy?

Ano, zájem je především o kurz základů kování, který nabízíme přes zimu během víkendů. Nabízíme svářecí kurzy pro dospělé, ale můžeme dokonce nabízet kurzy na míru, například pro podniky. Pokud přijde zákazník a požádá o výuku svých zaměstnanců, připravíme kurz na míru a zrealizujeme ho.

Jaké je to mít sídlo školy v barokním zámku?

Jedná se o krásné prostory, úskalí jsou především v tom, že zámek

nebyl projektovaný a stavěný jako škola, nemá speciální ateliéry, ideálně rozmístěné jednotlivé místnosti, ale na druhou stranu je to především pro umělecké obory velmi inspirativní prostředí, je tu klid, krásně zrevitalizovaný park. A zajímavostí je unikátní hodinový stroj věžních hodin, především tím, že v něm nebyl použitý jediný šroubek.

V bývalé zámecké kapli se nachází zajímavá výzdoba s českými patrony, mezi nimi je i mladý Jan Nepomucký. K čemu se kaple využívá?

Kapli využíváme především k vyřazování absolventů na konci školního roku a také k pořádání koncertů. Jinak není veřejnosti přístupná.

Kdy budou v letošním roce dny otevřených dveří pro zájemce o studium?

V Blovicích bude den otevřených dveří v pátek 24. 11. od 12.00 do 17.00 hodin, v Oselcích pak v sobotu 25. 11. v čase 9.00 až 13.00 hodin. Srdečně zvou všechny zájemce o naše obory i jejich rodiče. V příštím roce na podzim by měl také znovu proběhnout oblíbený Kovářský den, na který přijde mnoho zájemců o případné studium a veřejnost, která má zájem o kovářství a kovářské řemeslo jako takové.

Proč by měli žáci po základní škole nastoupit právě na tuto střední školu?

Nabízíme atraktivní obory, mnohé, jak již zaznělo, jako jediní v Plzeňském kraji, je zde „domácí prostředí“, individuální přístup k žákům, maximálně se snažíme vycházet jim vstříc. Věřím, že námi nabízené obory mají budoucnost a že absolventi dostanou dobrý základ pro život.

Děkuji za rozhovor. Pavel Motejzík